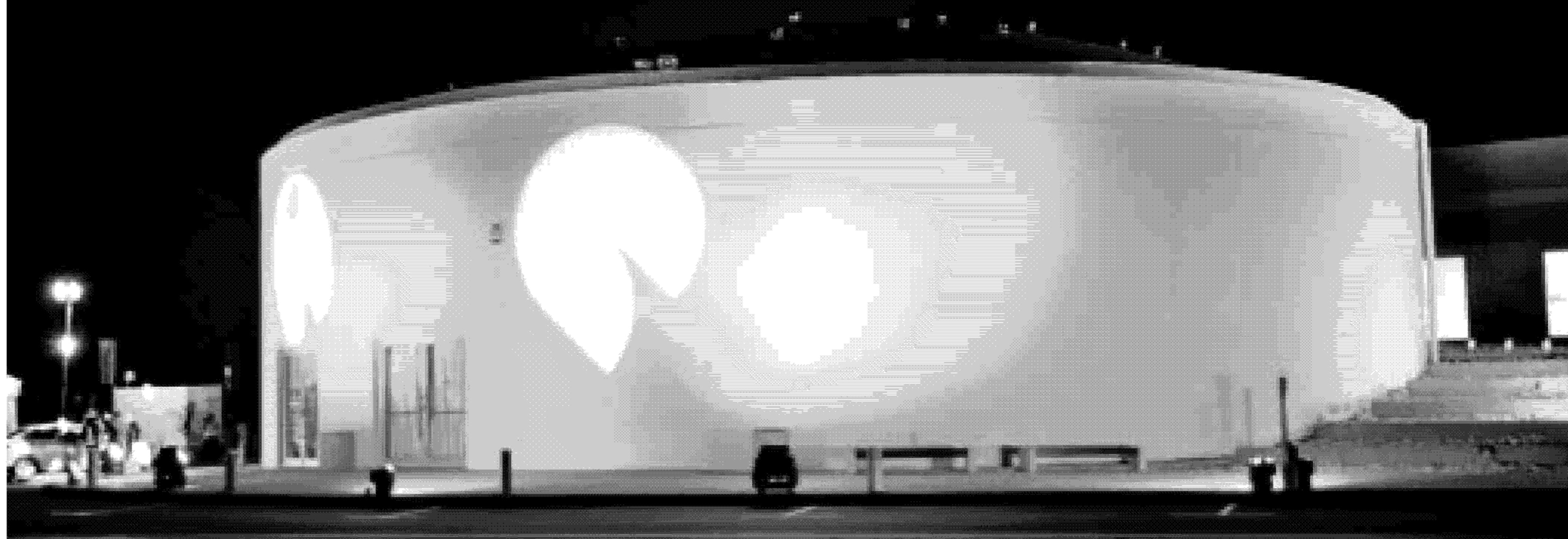

לְמִזְבֵּחַ תְּמִימָה

בכיר ביום החמל של שיאגס ועידן עופר חשף את תוכניתה העסקייה: בטר פלייס בונה על תMRI צי מס משלטיים כדי לסגור את פער מהיר

(צילום: תחר מציג)

מרכז המבקרים. אחת ההשיקעות האדולות ביותר של בטר פלייס עד כה

מזהה חישטה בין התייחסות על הרכות בטרפיזי

במודל ובראשן תלות בהתקה היחסית לא
ידאות לצורכי שימושו. מלבד ביסוס המודל על
עליה במחيري הדלק בעולם בתוך כמה שנים -
שהוא לכשעצמו הימור על שוק תגודתי ובלתי
צפוי - הבעייה בעוצה דוקא במחירי החשמל
יבפער בין היתר לבניין מהיר הבנזין, שחלק רציני מאוד
ממנו נובע מהמס (בלו) על בנזין.
המומחים בכנס הסכימו שעליות טעינה הרכבת
זהירהה החשמלית לקלומטר אמן זולות
משמעותית מההיר של ליטר בנזין לצרכן, אולם
ציינו שחלק גדול מהפער הזה נובע ממש מס כבד
(בלו) שמוטל על בנזין בארץ ובעולם. המדינה,
ציין אחד המומחים, יכולה אולי לוותר באופן
חלקי על הכנסות מימי רכב, אבל ספק אם
היא תוכל גם על הכנסות מימי על דלק -
שמכניסות לקופת האוצר בישראל בסביבות 10
טיליאר שקל בשנה.

מי שיעיין בהחלטת הממשלה המקורית על עידוד הרכב החשמלי לפני שנתיים אכן יגלה שהאוצר הכניס שם "מגבון בקרה", שקבע כי אם מכירות הרכב החשמלי יהיו גבוהות מ-20% מכלל מכירות הרכב, יוטל "מס קנייה" על חשמל המיועד לטעינה רכב או "פיזוי" אחר כמו הعلاאת האגרות השנתיות של רכב חשמלי. את השינוי זהה, אגב, ניתן להטיל "מעשי לעכשו".

זהו מסתבה שמקשה מאד לא רק על ביסוס תחזית הרוחניות של המודל העסקי של בטר פלייס אלא גם על חישובי הוצאות ארוכי הטווח של צי הרכב, שאמורים לעבור "הסבה חשמלית".

אף חשב חברה לא רוצה להתחייב ללייסינג של שלוש שנים כאשר באמצעות הדך עלולים התעדיפים לקפוץ מעלה. מצד אחר, זה מה שקורה

העליה בקצב הרכב החשמלי שנמכר מורידה את עלויות הנסיעה ואחזקת התשתיות. בשלב הרביעי, "קגה מידה", כבר סומכת החברה על עליית מחירים הנפט בעולם, ועל היתרונות היחסיים של כלי הרכב החשמליים, כדי להעלות את התאמת הרכב החשמלי לצרכן.

הראשוניים של התוכנית יהיה יקר יותר לייצר כל רכב חשמליים לעומת רכבי בנזין, אולם הפער במחירות לצרכן ייסגר באמצעות תמראיצ'י המס הממשלתיים וההשקעות של החברה עצמה ברכישת הסוללות. מהשלב השלישי ואילך (שיתחיל ככל הנראה בסביבות 2014) יירדו מחידרי הרכב החשמלי ויתווסף תמראיצ'ים שיאפשרו החדרה המונית.

המצגת חושפת גם שברור פל"ס מתקונות
לאמץ את מודל הכנסות של חברות הסולר לא
רק בשיטת הסבסוד של המכשירים (או הסוללות
ברכב החשמלי במקרה דנן) ובמכירת "חבילות זמן
אוויר" – או קילומטרים של תעינה חשמל לבסעה
ברכב החשמלי – אלא גם בתחום השירותי הלוואי.
היא מתכוונת לשוק למנויים שלא גם מערכ שלם
של "שירותי ערך מוסף", ובהם שירותי ניהול
צ'ים, כולל מעקב וניהול אנרגיה ברמת הארגון;
שירותי דרך לכוחות; ניוט ואספקת תוכן כמו
מוזיקה ואולי גם סרטים, דואר אלקטרוני והורדת
ישומים. אם מביאים בחשבון שחלק מהחברות
ה솔ריות בעולם עושות ביום יותר כסף
משירותי ערך מוסף מאשר מכירת זמן אוויר,
כנראה אסור לזלול במקורות הכנסה הללו.
באותו כנס של מוסד נאמן, שבו הציגה החברה
את תוכניותיה, נכח גם כמה מבעלי המומחים

חלק מהאה"מים פוקדים את האתר על תקן של "אטרכזיה תיירוטית בדרכ", אבל אחרים מגיעים למקום במיוחד עם הזמנה של בטר פלייס. ככל הידוע לנו, פעילות יחסית הציבור הבינלאומית הנמצאת זו לא הגיבה עד כה תקציבי מו"פ בינלאומיים מהותיים. השלווה האמריקנית של בטר פלייס הגישה לפני שנתיים בקשה למשרד האנרגיה האמריקני (DOE) לקבלת מענק להקמת תשתיות טעינה בקליפורניה אולם לא זכתה בו, אף על פי שהחברות בתחום תשתיות הטעינה גרפו מהממשלה אענקים של מאות מיליון\$.

היא כן זכתה עד כה במימון של ממשלת יפן ועיריית טוקיו לביסויים בתחום המוניות והחשלויות בהיקף של מילוני דולרים - תקציב סמלי של כ-30 אלף דולר להקמת עמדות טעינה לרכיב חשמלי בפאלו-אלטו, עיר הבסיס של החברה - והיא משתתפת בפרויקטים מתקציבים ממשלתיים לבחינת הקמת תשתיות לייצור אנרגיה חלופית והפצתה בהוואי. אבל תקציבי המו"פ הם שלטיים הגדולים באמת עדיין לא פוצחו. אגב, מי שכן גורף כיום תקציבים ממשלהים ציניים היא רנו, שלאחרונה הודיעעה על התחלה של ניסויי רכב חשמלי ותשתיות נדולים ומתקציבים ציבוריים בעשרות מיליון אירו במדינת רוחה-זוסטפליה בגרמניה ובמהוז לומברדיה באיטליה. בפרויקטים הללו בטר פלייס אינה לוקחת חלק למרות שרנו כוללת בתוכם את הפלואנס "הישראלית".

ההתוכנית העסקית

כאשר מגיעים לכיסי העליות הראשוניות בנסיבות רוחניים מפיעלות עצמית, העסק מתחילה להיות יותר מורכב. בטר פלייס הקפידה עד כה שלא לפרסם פרטיים רשמיים על התוכנית העסקית שלה לגבי השוק הישראלי, ואות רוב המידע קיבלנו עד כה מחקרים בינלאומיים דוגמת הדו"ח של "ドイטשה בנק", שפורסם בשנה ש עברה. אבל לפניו כמה חודשים ערך מנהל בכיר בטר פלייס מצגת במסגרת כינוס של **"מוסד נאמן"** בטכניון, שם הוכר הלווט – אופן חלקי – מעלה תוכנית העסקית של החברה. על פי המצגת, התוכנית של בטר פלייס כוללת ארבעה שלבי מפתח. שלב הראשון הוא "שלב ההשקעה", שבו מתמקדת החברה בבניית רשת ראשונית באזורי מוגדרים. בשלב זה, שכבר נמצא בעיצומו, לא צופה החברה הכנסות כלשהן. בשלב השני, אותו מכונה החברה "התקנות", ל��וחות ראשוניים מספקים הכנסות ממנויים ואילו לקוחות קיימיים מספקים הכנסות גבוהות יותר. בשלב השלישי, אותו מכונה החברה "תרגום",

בשבועות האחרונים

היה בראה שרבים מסימני השאלה ונקודות המחלוקת סביבה פרויקט הרכב החשמלי של "בר פלייס" נעלמו. נקודת המפנה הייתה הפרסום על אודות גיוס שערכה החברה בהיקף של כ-350 מיליון דולר בהובלת HSBC, שענה על השאלה "מהיכן הגיע המימון".

אבל למרות שאין ספק שבטר פלייס היא אחד הסטרט-אפים העשירים ביותר שצמחו אי פעם בישראל, עדין נותרו כמה שאלות בלתי פתורות והמרכזית שבהן היא איך תcosa ההשקעה, שהיקפה מוערך ב-500 מיליון לירות.

תקציבים ציבוריים: הדרד ארוכה

מי שמכיר את ענף האנרגיות "הירוקות" בכלל והרכיב החשמלי בפרט יודע שרוחחים ממוקדות עצמאיים הם עדין תופעה נדירה למדי בענף. לפיכך, לפחות בטוחה הזמן הקצר, נראה שהמקור המרכזី להכנסות בתחום הרכיב החשמלי בעולם – או לפחות לקיזוז הוצאות הראשונות – הוא מימון ממשלתי וציבורי ישיר או עקיף.

מושבות בעולם אכן מקצועם ביום תקציביים רציניים בתחום הרכיב החשמלי. התקציביים הללו מחולקים בצדקה של מענקים ורובם מופנים לחברות יצרניות בתחום – דוגמת יצרניות רכב ויצרניות סוללות – שיוצרות מקומות תעסוקה כבונוס לוואי. אבל יש גם לא מעט התקציביים אחרים שמוסנים לאספקטים שונים של תשתיות הטעינה והאינטראקציה בין התשתיות לבין כלי הרכיב. גם כאן בהחלט לא מדובר בסכומים זניחים.

רק לאחרזונה בקרם במרכזה
המקרים סגן מזביר המדינות
האמריקני. בראשית המהלך
ניתן למצוא גם את נשיא סְבִּיקָר לאחרזונה באיז, אחד
מأوسمטRELליה, אירופה ואסיה

בארצות הברית, למשל, חילק עד כה משרד האנרגיה האמריקני מענקים בהיקף של מיליארדי דולרים לפיתוח וביצוע תשתיות טעינה. גם גרמניה, צרפת, שווייץ, איטליה ומדינות נוספות באירופה מפוזרות כיום מענקים של מאות מיליון או יותר ל"ניסיונות אזרחיים" בתחום התשתיות.

לפיכך אין זה מפתח ע"ש את ההש侃ות הגדולות ביותר של בטר פלייס עד כה הייתה הקמת "מרכז המבקרים" בפי גלילות. במישור המקומי מוצע המרכז הסברה והדרכה ללקוחות פוטנציאליים עתידיים, ובעיקר למנכ"לים של חברות גדולות של מנהלי צי רכב. אבל תפקיד לא פחות חשוב שלו הוא אירוח והדגמות בהינה למקבלי החלטות בכירים מהעולם, שיכולים לפתח לבטר פלייס את הדלת לאותם תקציבי פיתוח בינלאומיים נחשיים.

רק לאחרונה, למשל, ביקר במרכז המבקרים סגן מזכיר המדינה האמריקני – אחת הדמויות הביצועיות הבכירות במשל. ביקורו, שככל נסיעת מבחן" ברכבת החשמלי, אף הונצח בסרטון וידאו של השגרירות האמריקנית בתל אביב שהועלה ליווטיוב. בראשימת המבקרים ניתן למצוא גם את נשיא פנמה, שביקר לאחרונה